

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marți, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei archidieceșane, Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 15 Mai v.

„Elementele pentru o înțelegere între Anglia și Rusia” ar fi aflate. „Țarul a făcut concesii considerabile.” Iată scirile importante ce ne veniră preste London despre cesțiunea orientului.

De astă dată, sperăm, că puterile vor stăruî mai serios pentru realizarea congresului. Buna voință despre care vorbesce „Mornig post” că o aduce Șuvaloff la London, a bună samă este aprôpe egală cu recederea Rusiei în formă dela tractatul de San Stefano ca tractat definitiv. Recedând Rusia dela tratat în cesțiunea Orientului avem o stare de lucruri cum o-a creat resbelul: tratatul dela 1856 suspendat și nimica pus în locul lui. Puterile europene trebuie dar să grăbescă ca să scrie ceva pe tabula rasă a orientului, regulându-l pe alte base mai corespunzătoare trebuințelor populațiunilor ce-l locuesc.

Congresul, este verosimil că se va întruni, însă va aduce el Europei și pacea definitivă? În tractatul dela San Stefano sînt date pe față numai intențiunile Rusiei și totala slăbiciune a Turciei. Nu se scie însă ce voiesce Anglia, carea numai a negat până acum ceea ce a afirmat Rusia, nu se scie ce voiesce Austro-Ungaria, carea a vorbit până acum numai în general de interesele ei în orient, fără de a le precisa, nu se scie ce voiesce Germania, carea susține că n'are interese în orient, de și susținerea ei nu se pôte lua ad litteram, nu se scie ce voiesce Italia, care ca vecină a orientului nu pôte fi indiferentă față de comerțul levantin, tot așa puțin se scie despre Franța ce voiesce, carea nu pôte fi indiferentă față cu orientul, fără de a jertfi cu totul politica ei tradițională din orient, pentru carea a versat mult sânge și avere.

În congres tôte interesele staturilor enumerate se vor arăta în forma de

pretensiuni. În congres se va vedé interesele căror staturi încap unele pe lângă altele și a căror se opun unele altora. Din congres va puté eși o grupare hotărîtă a puterilor. Dar gruparea puterilor ce se va ivi în congres pôte fi și isvorul unor complicațiuni nouă, cari dela masa verde pot prea ușor trece ca să fie deslegate pe câmpul de luptă.

Noi presupunem că multe dintre puteri vor raționa astfel și fiind presupunerea basată numai în cât va pe realitate urmază că decă nu tôte, cele mai multe dintre puteri caută prin congres să câștige numai timp, pentru a se pregăti pentru deslegarea ulterioară a cesțiunei orientului cu armele în mână.

Ar fi puțin câștigul acesta pentru Europa, când congresul ar fi numai o pauză până la începerea unui resbel în dimensiuni mai mari. Dar cu tôte aceste va aduce cel puțin o clarificare în raporturile dintre puteri. Pe când ceea ce este iarăși forțe de temut, o conflagrațiune nouă, fără de a premerge congresul, ar fi identică cu o confusiune generală, carea în deosebi pentru staturile mici și pentru populațiunile orientale ar fi forțe păgubitoare.

Elemente pentru o precipitare a lucrurilor sînt destule. Armatele, cari stau față în față în giurul Constantinopolei, spiritele întărite în Constantinopole, cari în zilele din urmă au mers cu escesele până a cauza versări de sânge, sînt în stare de a pune orientul, și după dînsul, Europa în flacări, așa încât să nu fie nime în stare de a proroci că se sfîrșit vor avé.

Mai bine ar fi dacă congresul ar afla cheia deslegării cesțiunei fără de repețirea resbelului. Acésta o exprimăm însă ca o dorință în interesul tuturor poporilor europene, cu tôte că situațiunea nu e de așa, încât să putem și spera aflarea unei deslegări pe cale pacinică, nemijlocit de congresul ce ni se spune că se va întruni.

sfîrșit cu una cu două până la capetul anului, dacă n'ar fi uitat dascălu. Nu sciu cum sa întimplat cum nu, destul că din astă pricină eu am căpătat o ură nedumerită în potriua învătărei de rost. Iar de acésta ură nu m'am putut desface nici în vîrstă mai înaintată. —

La capetul anului din tôte am căpătat clasă bună, numai din nemție nu. Și cu tôte acestea am fost promovat în clasa a doua, unde am învățat și nemțesce mai mult. Din a două și a treia clasă nu-mi aduc aminte de întimplări vrednice de pus pe hârtie. Atăta sciu că tîmpul cel mai dorit și mai binevenit era acela, când ni se da ferii. Cu câte 2—3 zile înainte se făceau pregătiri de călătorie — se înțelege pe jos. Că iapa cea neagră venea cam a rare ori după mine, iar mersul meu a casă era regulat de 3—4 ori pe an. — Din scôlă îmi aduc atăta aminte, că cu cât era dascălu mai bun cu mine, cu atăta îmi dam mai mare silință, și din potrivă: o vorbă aspră a dascălului era în stare să me dăbeleză, să me facă ca să-mi

Revista politică.

Din Budapesta ni se scrie, că agitațiunea pentru alegerile la periodul cel nou al dietei sau început. „Oposițiunea reunită” print' un placat îndreptat cătră alegători, după ce înșiră multe pécate de ale guvernului lui Tisza apelază la iubirea de patrie a fiecărui cetățan și provocă la intrare în partida ei.

În 25 Maiu n. s'a deschis delegațiunea unгурescă; nefiind proiectul ce avea să vină la desbatere terminat, delegațiunea a lucrat în comisiuni.

Ocuparea insulei dunărene Ada Kaleh, pusă în perspectivă prin telegrama din Viena dela 24 Maiu, a devenit faptă. Cetim în mai multe diare telegrame din care rezultă: că la 25 Maiu garnisóna turcescă s'a depărtat din Ada-Kalch și imbarcându-se pe un vapor a pornit spre Bosnia. Garnisóna turcescă număra 600 soldați. În aceeași di pela amédi 140 feciori din reg. c. și reg. de infanterie, staționat în Orșova au ocupat fortăreța.

Scirile pozitive despre congres întârdie, cu atăta mai mult sînt conjecturile, cari sînt tot atătea speranțe că congresul se va întruni. O telegramă din Paris dela 26 Maiu n. spune că „Journal de Debats” anuncie: Călătoria lui Șuvaloff a obținut rezultatele cele mai satisfăcătoare. Rusia se învoiesce a substerne tratatul dela San Stefano congresului. „Agence Havas” constatăză buna înțelegere între Rusia și Anglia și adauge: îndată ce tôte puterile vor fi consimțit, Germania va emite invitările la congres; e probabil că acésta se va face mâne. Bazele la înțelegere și formula de invitare încă nu sînt cunoscute. Altă telegramă din London anuncie, după „Observer”, că asupra propunerilor aduse de Șuvaloff încă nu s'a luat nici o hotărîre, care să formeze în cele din urmă basa la regularea punctelor de cêrtă în privința condițiunilor con-

gresului. Cu tôte că scirea despre înțelegere este prematură, speranțele nu sau împuținat de loc. — Atăta deocamdată despre congres.

Îndreptădu-ne privirile asupra situațiunei armatelor în orient, aflăm, după „Bohemia”, căreia i se scrie din Galați, că trupele rusesci se mișcă pe nesimțite spre Muntenia și Basarabia română. După părerea comandanților se fac pregătiri de resbel contra Austriei. Spre scopul acesta mai multe regimente rusesci au plecat spre Focșani și Adjud. Oficierii rusesci observéză împingerea trupelor austriace spre Transilvania cu nelinisce și neîncredere. Românii, față cu mișcările ostentative a le Rușilor spre Olt, au spus'o verde, că nu se vor da înlături dinaintea unei lupte, pentrucă astéptă sucurs din partea Austriei.

La aceste reflectéză „S. d. Tageblatt”: După o scrisore privată din Slatina putem asigura pe „Bohemia” că nu pôte fi vorba de o luptă între Ruși și Români, de ôre ce între oficierii ambelor armate este comerțul cel mai cameradial, ca și când ar fi membrii unei și aceleiași trupe.

De altă parte la „Polit. Corr.” se scrie din Constantinopole, că Rusii dela San Stefano capătă sucurs forțe considerabile, cari se întruie pentru întărirea celor doué pozițiuni paralele rusesci dinaintea Constantinopolei.

Altă scire (Polit. Corr.) dela București spune, că conform dispozițiunilor cuartirului general, a plecat dela corpul al 11, care ocupă linia Giurgiu-Bucuresci, 5 baterii spre Rasgrad, unde se vor dirige și alte trupe. Mișcările aceste, se dă cu socotela, că au de scop vre-o hotărîre serioasă a generalului Tottleben și adevăd de a efectui la cas de lipsă evacuarea Șumlei și cu forța.

FOIȚA.

Suveniri din viața scolară.

II. Scôla din orașul B. (Urmare.)

Ias că eram de sărit în lună; dar apoi o bună porție de vergi nu o-am căpătat pentru nebunii. Cartea îmi era de feliu ei urită. Dar apoi încă cartea nemțescă. Pentru ea n'aveam odihnă. Ne punea să învățăm de rost nește poesii, din cari eu nu pricepeam bômbă. Și ori cât me sileam de frica vergilor să învăț, nu puteam de m'ar fi făiat bucăți. O dată ne-a dat dascălu să învățăm o poezie, dicénd că cel ce nu o va scie va căpeta bătae. Și cel din tâu care n'a sciu't'o am fost eu. Dascălu sa ținut de cuvânt și mi-a tras cinci, cu făgăduința că dacă pe dina următoare nu voi scie, voi căpeta indoit. Întrebat în dina următoare, nam sciu't, iar dascălu m'a pedepsit cu un număr indoit. Iar aceste de ce sau repetit în mai multe zile după o laltă, și pôte nu sar fi

perd tótă voia și să nu învăț nimic. Sciu că sub un dascăl, care mereu me lăuda aducându-me de pildă celor a laltă scolară, am făcut minuni de strădanie: așa cât, dacă aș fi sciu't nemțesce, eu aș fi fost cel dintâiu între toți.

Pre cât a fost de binefăcătoare inriurința ce o avu asupra mea purtarea cea blândă și însuflețitoare o dascălului de care am vorbit, pe atăta cost de nefericită a altuia, de care voi vorbi câteva cuvinte. — În anul al patrulea am avut din nefericire un dascăl, B..r.

Acest dascăl B..r era omu naibei. Pre când de o parte era vai de pelea noastră, dacă ne lua gura pe dinainte și nu-i diceam „Herr Praestantissime” (Domnule cel mai destins, cel mai ec-selent, cel mai minunat), pre atunci de altă parte, nu ne bucuram de altă numire din partea lui, decât: „Schuff von einem Walachen „N“” (ticălosul de român, cutare), stinkender Walach „N“” (românul puturos, cutare) ș. a. Că cerea de la noi să-i dăm o numire așa de strălucită, nu me supăra, căci

credeam că așa se cuvine, dar că nu me bucuram de un cuvânt bun din gura lui, ci ori sciam ori nu sciam, ori me purtam bine, ori rău: eu tot „stinkender” și „Schuff von einem Walachen” să fiu numit — acésta me supăra așa de amar, încât mi-am perdat tótă voia, m'am făcut în urmă nepăsătoriu de ori ce ne spunea. Firea mea cea vioie, neastimpărată, l'a făcut să me iae la ochiu și, cu vină și fără de vină, să me croescă cu băta fără léc de milă. Acésta purtare neomenosă așa frică mi-a băgat în ôse, de și după 5—6 ani încă me visam cu dînsul. Și acum îmi aduc aminte cu grôză de o lovitură ce mi-a dat odată peste cap. Un băiat adevăd, prin o schimositură ce a făcut cătră mine m'a făcut să me umfle risul. Când m'a vedut Herr Praestantissime că rid, fără să me întrebe ce și cum, a ridicat trestia, ce o avea totdeauna amăna, și așa mi-a dat o lovitură peste cap, nu mai țin minte după care metodă pedagogică, de sa încolăcit trestia de deasupra ochiului drept peste frunte și până cătră cêfă. Se înțe-

Dela sinodul arhiepiscopului.

Sibiu în 3 Maiu v. 1878.

Ședința a IX și X.

Dintre obiectele pertractate în ședința a IX două au fost de un interes mai deosebit, odată raportul presidial prin care se arată cauzele din cari nu s'a împărțit la timp ajutoriul de stat și din cari nu s'a infățșat la înaltul tron deputațiunea alesă în sesiunea anului trecut, cu scop de a mijloci restabilirea hotărârii primitive față de acel ajutoriu; apoi propunerea presidiului prin care se intenționează regularea dreptului testamentar al arhiepiscopului.

Pe baza actelor prezentate de presidiu comisiunea generală prin raportul său A. Trombițaș arată că, întârzierea cu împărțirea ajutoriului de stat pe anii 1876 și 1877 s'ar escusa prin concludul sinodului din an. tr. care dice espres că, până ce deputațiunea nu va fi făcut pașii de lipsă pentru restabilirea rezoluțiunii prea înalte în cuprinsul ei primitiv, până atunci ajutoriul să nu se împartă.

La aceste presidiul mai adaugă că, conform aceluia conclud n'ar fi fost în drept să ridice nici banii de la stat: fiindcă deputațiunea nu s'a putut duce până acum și de ore-ce în urmă ar fi fost provocat de ministru de repetite ori a ridica acei bani până la un termen hotărât, căci altcum își perdea dreptul de a mai face pretensiune la dănsii, totuși a crezut de bine a ridica acei bani și a dispune împărțirea lor chiar în opozițiune cu concludul sinodului din anul trecut.

În ce privește neconducerea deputațiunii amintite, acesta se escusă odată prin turburările și agitațiunile politice din patrie din anul trecut, agitațiuni, cari ar fi făcut să părăscă consult a nu conduce o deputațiune națională la Maiestatea sa, pentru a nu da publicului și jurnalisticeii iritate ocazie la comentării și discuții față de misiunea deputațiunii; apoi — și acesta ar fi motivul principal, — pentru că Esl. Sa părintele arhiepiscop, cunoscând predispozițiunile factorilor normativi ai regimului de față și prevădând rezultatul negativ al deputațiunii, n'ar fi voit să-și închidă calea pentru dobândirea unui rezultat mai favorabil pe viitoriu în timpuri mai normale.

Față de aceste motive comisiunea propune următoarea rezoluțiune: Sinodul privește împărțirea ajutoriului de stat pro 1876 și stadiul în care se află împărțirea aceluia ajutor pro 1877 de fapte împlinite, ce s'au efectuat în contra concludului sinodului din an. tr. pe responsabilitatea părintelui arhiepiscop.

lege că de dorere nu mi-am putut opri plânsul, în butul poronței lui ca să tac. Iar dacă a vădut că eu nu-i dau ascultare, a început a me măsura peste spate cu trestia, de tot m'a făcut vinet, până ce a trebuit să tac. Dar când am eșit din scôlă, eu nu puteam suferi pălăria pe cap, așa me ustura.

Ajungând la cuartir m'am uitat în oglindă. Pe fruntea mea era o dungă vinetă-negră, de părea că mi-au pus lipitori. Și dunga aceasta s'a cunoscut mai bine de o săptămână. — Numai sub Herr Praestantissime B...r am putut cuprinde întrăgă puterea prorociei, cu carea me spăriau când eram mic. Nu gândeam la altă decât numai la bătae și batjocuri, și nu visam altă decât pe Herr Praestantissime dicându-mi „Schuff etc.“ și plesnindu-mi cu trestia. Atăta spaimă băgase în mine și atăta ură cătră scôlă, de pismuiam pe copiii, cari nu umblă la scôlă, ba în mai multe rinduri îmi veniră și gânduri să iau lumea în cap, ori să me arunc în apă. De învățat, de la o vreme nu mai era vorbă, —

și declină de la sine ori-ce consecuente prejudiciose.

Mai departe sinodul constată cu părere de rău că, motivele înșirate în raportul presidial nu justifică pe deplin amânarea conducerii deputațiunii la prea înaltul tron. — Drept aceea sinodul susține concludul său din an. tr. încât privește ducerea deputațiunii și însărcinază pe acesta a așterne la timp potrivit omagiala noastră rugare la Prea înaltul tron.

Dep. Z. Boiu consimte cu părerea comisiunii în partea, prin care se privește de nejustificată de ajuns atacarea cu deputațiunea, căci în internul monarhiei noastre n'ar fi fost nici o turburare, și dacă a fost, ea a provenit dela alții, nu dela clerul și poporul român; este însă în contra comisiunii, în ce privește ținerea și mai departe în suspenso a împărțirii ajutoriului. Pentru aceea face amendamentul: împărțirea ajutoriului de stat pro 1877 și viitoriu consistoriul să o efectuească fără amânare între marginile împregiurării date.

Presidiul deslucese mai pe larg pedecile provenite din împregiurările politice, și se miră, cum de pôte pretinde un om practic să se facă un paș de mare importanță chiar și atunci, când se prevede ca de sigur în loc de reușire un rezultat dăunos pentru biserică.

Dep. Iosif Pușcariu spriginesce propunerea comisiunii, doresce însă să se hotărască că, deputațiunea să mērgă nu „la timp potrivit,” ci „cât mai curēnd.” În același înțeles în cât privește deputațiunea vorbesce și dep. Cristea.

Dep. P. Cosma află de îndestulătoare motivele aduse pentru neinfățșarea deputațiunii la Preaînaltul tron, este însă de părere a se susține protestul ce s'a dat în contra ingerenței statului în trebile bisericesci, prin aceea că, ministeriul și-a rezervat dreptul de a împărți și dēnsul deadreptul din acel ajutoriu la proști și comune bisericesci cari se vor îndrepta la dēnsul spre acest scop.

Dep. I. Raț propune sinodului spre deciderē: procederea presidiului în cauza deputațiunii este justificată prin deslușirile date. Punēndu-se propunerile la vot.

Prin maioritate sinodul primesce propunerea dep. Raț cu amendamentul dep. Boiu și cu acea parte din propunerea comisiunii, care cere ca deputațiunea să se prezenteze la timp oportun la locurile mai înalte.

Al doilea obiect mai important a fost propunerea presidiului făcută din incidentul pertractării actului fundațional al fundațiunii Șaguniane, propunere prin care avē să se reguleze

părea că-mi ard mâinile când luam cartea amână. Și apoi și când me puneam cu tot adinsul să învăț gândul îmi sbura la Herr Praestantissime, care mi se infățșă cu trestia gata să și-o mēsure pe mine, și — nu puteam învăța. Urmarea a fost că la sfirșitul anului am mers acasă încercat de .. secunde.

Așa dară tot nu era să me scap de Herr Praestantissime, ci să repețesc anul. Dar de cât un an, ca cel trecut, mai bine mōrte, am dis în gândul meu.

Iar tata, pre lângă totă asprimea sa, nu m'a certat, ci după ce mi-a ținut o lecțiune scurtă, mi-a dis că de astădată am iertare. Apoi, după ce i-am repețit hotărârea mea, de a voi mai bine să me omōre, decât să me mai ducă la dascălu B...r, sa hotărât să me ducă la scolile din Blaj.

Așa dară, după un curs de alți patru ani, de la scolile nemțesci din B., mi-a fost ursit să merg la Blaj, cu capul plin de nemție și testimoniul de .. secunde.

(Va urma.)

pe viitoriu dreptul testamentar al arhiepiscopului. În acea propunere presidiul dișe: că sinodul recunoscătoriu al faptelor mărețe ale fericitului arhiepiscop... primesce cu mulțămītă dăruirile marelui fundator, dar acesta pe viitoriu să nu învolve nici o consecuță în prejudețul § 8 din st. org. după care arhiepiscopul are drept să facă testament numai despre jumătate din averea sa.

Prin această propunere presidiul declară că voiesce a preveni, ca nuncumva din cele petrecute să se formeze pe viitoriu argument: ca și cum episcopul ar putea face testament despre întrăga sa avere, fie măcar pe scopuri curat bisericesci, cea ce nu convine cu canōnele și cu statut. org.; de altminte în simțul său, că și-a făcut detorința, rămâne liniscit ori-ce conclud va lua sinodul în această cestiune.

Comisiunea generală, care pertractase acest obiect, a propus trecerea la ordinea țilei, fiind cestiunea regulată prin dispozițiuni legale.

Dep. N. Străvoiu arată că această propunere ar fi superfluă. St. org. și canōnele regulēază această afacere. Șaguna și despre jumătatea, despre care ar fi putut dispune în favorul rudeniilor sale, a dispus tot în favorul bisericiei. Dacă el și despre cealaltă parte a făcut în testamentul său unele dispoziții, aceste au a se privi mai mult ca o părere, cum ar dorī dēnsul să se folosēscă mai bine acea avere. Un prejudeț nu s'ar crea nici odată, căci este cauză de drept civil; cu codicele amână se pôte resturna ori când un testament făcut în contra legii.

E pentru trecere la ordine preste această propunere.

De asemenea părere sânt și dep. Dr. Hodoș, Răuciu și Cristea.

Punēndu-se cestiunea la vot se primesce a trece la ordinea țilei, de ore-ce st. org. regulēază dreptul arhiepiscopului de a dispune asupra averei sale.

Restul ședinței și ședința următoare a X, a fost ocupate prin raportul comisiunii pentru bugetul casei, al comisiunii pentru stabilirea bugetului consistoriului și al comisiunii pentru propunerii.

După ce s'au făcut dispozițiunile de lipsă pentru autenticarea protocoalelor ședințelor din urmă, presidiul a declarat sesiunea anului present de incheiată.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Sibiu, 13 Maiu v. (Adunarea gen. a sodalilor români din Sibiu. — Petrecerea dela 3 Maiu). Vēdēnd că nu se face nici o amintire despre unele lucruri, cari pentru noi români au destulă importanță, mi permit a împărțăși următoarele:

La 30 Aprile a. c. după amēdila 4 ore, Reuniunea sodalilor români de aici era intrunită în adunare generală extraordinară, pentru regularea unor afaceri, cari nu se putură regula mai înainte. Adunarea fu deschisă în localul Reuniunii de presidentul ei, dl. N. Cristea. Acesta după o scurtă introducere a pus la inima membrilor Reuniunii însemnătatea industriei în tôte timpurile, cu deosebire în țilele noastre. Demonstră ce inriurință are industria asupra societăței omenesce și a staturilor moderne. Arată cum aceste se asamână unor grădini și cum acolo, unde tôte ramurile societăței sânt de asemenea îngrigite infățșarea din afară este plăcută, dar tot odată și puterea de viață a societăților sau staturilor în chipul acesta bine îngrigite, se manifestēază mai tare. Aduce ca exemplu pre Francia, carea după resbelul din 1870—71 părea a fi, cel puțin, timp mai îndelungat, osândită a nu mai figura în rēndul celorlalte staturi cu influință în afacerile Euro-

pei; cum inse Fraucia prin industria sa și în legătură cu acesta prin comerțul ei și agricultura sa în timp preste tōtă asteptarea scurt și-a plătit datoriile sale, și-a vindecat ranele rebelului și cum astăzi prin espozițiunea sa dă dovești lumii că sa recules și sa pus erăși în rēnd cu societățile cele mari, cari representă cultura europeană.

Arată ca talismanul industriei franceze cu care pută face ea minunea aceasta este împregiurarea carea nu trebuie scăpată din vedere de nici un industriaș și carea a atras de mult și atențiunea altor popōre invectinate și cu industrie desvoltată. Împregiurarea aceasta este, că francesul nu numai industriaș productiv, dară el are și un gust estetic fōrte desvoltat și că cu ajutoriul acestuia el scie să dea productelor lui un exterior plăcut. Pe lângă comoditatea ce o oferă productele industriei franceze se alătură și frumosul sau eleganța productelor lui. Prin acesta industriașul frances devine superior colegilor sei, deunde vine și cautarea mai mare a productelor lui și indemnul de a lua demulțorii și alți industriași refugiu la firme, de și neadeverate, cari dau productelor timbru frances. În Germania unde industria încă este destul de înaintată se scriu cărți și se recomandă a se lucra prin scōle de meserii la desvoltarea gustului frumosului, unicul mijloc de a putē ține industria germână concurența celei francesă.

Din aceste se nisuesce vorbitoriu a deduce și pentru industriașii nostri lipsa nu numai de a învăța cum se alcătuēscă cutare sau cutare product de industrie, ci cum să dea productului său și un exterior plăcut. Acesta o găsesce că e neapărat de lipsă mai ales la noi, unde industria are să se lupte cu mai multe neajunsuri decât în Germania, și unde neajunsurile vor mai ține timp mai îndelungat, de ore-ce serăcia cea mare și generală ra ține mult timp încă în loc industria. Cu tôte neajunsurile nu trebuie desperat. Înșuși guvernul este convins astăzi că trebuie spriginit tot ce înaintēză buna stare materială a cetățenilor. Dacă astăzi încă nu s'au aflat tôte mijlocele adevērate cari să ducă sigur la scop, ele se vor afla mănē: până atunci cei ce au îmbrățșat d. e. industria sânt datori a căuta din tôte puterile lor să o aducă și la noi în țēră la înălțimea ce i se cuvine. Iată dar misiunea cea frumōsă și importantă a industriașilor nostri, cari implinindu-o vor face un serviciu fōrte mare națiunii și patriei.

Cam aceste și altele de felul acesta le a rostit amintitul president înainte auditoriului care ascultă cu cea mai încordată atențiune aprōpe în timp de o oră.

După terminarea discursului care fū primit cu aplause, comitetul și dete raportul său anual, în care pre lângă cele obicinuite mai regulă, respective propuse spre regulare și unele afaceri privitoare la facsele restante a le unor membri.

Terminându-se și aceste, adunarea a proces la alegerea comitetului și-a ales pres. și vicepres. unanim pe cei foști și mai nainte (N. Cristea și N. Simtion), eră casariu a ales pe George Bogorin cismariu, controlpe N. Marcu tapesieriu, notariu pe Vas. Petruț pantofariu. În comitet san ales: Vas. Chereși cismariu, Eutim. Muntean econ., Dan. Dipon pantofariu, Teod. Mihailovici currelariu; supl. Dum. Salciu pantofariu, Const. Dragoș pantof., I. Caiu pantof., I. Ionaș pantofariu.

Cu aceste s'a terminat ordinea țilei și s'a terminat și ședința adunării.

Din raportul comitetului amintim, că în decursul anului a contribuit fōrte mult la înaintarea Reuniunii Dl. paroch și prof. de cântări Dem. Cuntan și Dl. N. Petrescu, cel dintăiu

instruind gratuit pe membrii în mușica vocală și cel din urmă asemenea în cunoștințe istorice.

— În toți anii sau obicinuit aici a se întruni românii în ziua, resp. seara de 3 Maiu la o petrecere de seara cu disertațiuni, declamațiuni, mușica vocală și instrumentală și în fine și cu joc. În anul acesta petrecerea, foarte bine cercetată, a fost una din cele mai plăcute, și pentru eleganța și bunul gust în tot ce a venit din partea junimeii arangiatore ea s'a deosebit mult de petrecerile din anii trecuți. Dl. N. Bran de Lemenyi a fost la înălțimea recerută ca disertator. Sau distins domnii Iuliu cav. de Pușcariu și Vict. Pop cu producțiunile dlor în violină și corul sodalilor români în esecutarea a trei piese: „Desteaptăto”; „Măi tătare” și „Ca un glob de aur” Esecutarea piesei „Măi tătare” a fost escelentă.

La masă a fost și toaste dintre care amintim pe al dlui protop. I. Popescu pentru junime a dlui Radu Popea pentru literatura română și al dlui An. Trămbișă pentru armonia între bețărni și juni. Au mai fost și altele. Petrecerea a fost înimată și a ținut până târziu după meșul nopței, când abia se îndurau petrecătorii a părăsi grădina lui Hermann, unde avu loc petrecerea.

Statutele

Reuniunii învățătorilor români dela scôlele confesiunali gr. or. din diecesa Caransebeșului.

I. Titlul, scopul și mijlocele Reuniunii.

§. 1. Reuniunea pörtă numele: „Reuniunea învățătorilor rom. dela scôlele confesiunali gr. or. din diecesa Caransebeșului.”

§. 2. Reuniunea are de scop asocierea tuturor învățătorilor rom. gr. or. din diecesa Caransebeșului, ca așa cu puteri unite să pötă conlucra:

- pentru promovarea culturii generali și înmulțirea cunoștințelor științifice, pedagogice și didactice între membrii participători și pentru perfecțiunea și lăfșirea celui mai corăspundătoriu și practic metod de învățământ;
- pentru înaintarea scôlelor și a culturii poporului în tôte direcțiunile;
- pentru ameliorarea stării materiale a învățătorilor;
- pentru înființarea unui fond, din care $\frac{2}{3}$ se vor întrebuința pentru ajungerea scopurilor culturale, iară $\frac{1}{3}$ pentru ajutorarea membrilor deveniți în lipse și neajunsuri.

§. 3. Spre ajungerea acestui scop Reuniunea

- va țină adunări publice, în cari se vor țină disertațiuni științifice, se vor discuta cestuni pedagogice și didactice, și de acele cari privesc desvoltarea și perfecțiunea învățământului poporal, și asupra acestora va aduce decisiuni meritore;
- va înființa și susțină o bibliotecă centrală, precum și — amăsurat puterilor materiali — biblioteci pentru despărțemintele sale.

§. 4. Ajutorarea membrilor din fondul Reuniunii se va face pe basa unor norme separate, elaborate spre acest scop de adunarea generală.

II. Membrii Reuniunii, drepturile și datoriințele lor.

§. 5. Reuniunea se compune din membri

- ordinari, b) fundatori, c) ajütători și d) onorari.
- §. 6. Membri ordinari la această Reuniune pot fi toți învățătorii și învățătorele rom. gr. or. dela scôlele inferioare, superioare și civili poporali, așa și profesorii dela institutele preparandiali, teologice și reali, precum și asesorii referinți ai senatului scolar din întrăga diecesă a Caransebeșului.

Acești membri se înscriu pentru tot timpul funcționării lor ca atari; la intrare

dau dechiarățiune în scris și se obligă a solvi în tot anul o tacsă de 3 fl. v. a.

§. 7. Membri fundatori pot fi persoane de religiunea gr. or. rom. fără diferință de sece, cari contribuiesc pe sama fondului Reuniunii odata pentru totdeauna o sumă cel puțin de 20 fl. v. a.

§. 8. Membri ajütători pot fi persoane fără diferință de sece, religiune și națiunaltate, cari în decurs de 3 ani contribuiesc în favorul fondului cel puțin 2 fl. v. a. în fiecare an.

§. 9. Membri onorari la această Reuniune pot fi persoane de orice confesiune și națiunaltate, cari și-au căștigat merite însemnate pe terenul pedagogic-didactic și literar, sau pe terenul bisericeii și scôlei rom. gr. or. confesiunali.

§. 10. Membri ordinari, fundatori și ajütători se primesc prin adunarea generală și prin comitet, care va raporta aceleia despre primire; iară cei onorari se primesc numai prin adunarea generală.

§. 11. Toți membrii fără deosebire au drept în adunările generali și în adunările despărțemintelor Reuniunii a face propunerii, a țină disertațiuni și a lua parte la desbateri; dreptul de votisare însă îl au numai membrii ordinari și fundatori.

§. 12. Numai membrii ordinari sânt îndreptățiți a pretinde ajütore din fondul Reuniunii.

§. 13. Membrul care nici după un an nu solvesce tacsă prescrișă va fi constrins la solvire pre cale legală.

§. 14. Acei membri ordinari, cari abdic de funcțiune, pot rămăne și mai departe în calitate de membri, dacă voiesc; la din contră sânt îndatorăți ași însinua în scris repășirea lor cu o jumătate de an înainte, în care cas își perd tôte drepturile și pretenșiunile prescrișe în aceste statute.

§. 15. Ori care membru al acestei Reuniuni, care ar deveni moralicesce pätat prin vieță scandalösă, sau prin atare cas criminal, sau ar lucra contra înaintării scopului Reuniunii, sau doră ar avé intențiuni stricăcioșe pentru scopul ei, la propunerea motivată a unuia dintre membri se pöte eschide din sinul Reuniunii, dar numai în adunarea generală cu maiortate de voturi secrete, și în asemenea cas atari membri eschiși își perd tôte drepturile ce le compet conform statutelor.

III. Organizarea Reuniunii.

§. 16. Reuniunea și desvoltă activitatea sa

- prin adunarea generală,
- prin comitetul,
- prin funcționarii, și
- prin despărțemintele sale.

A. Adunarea generală.

§. 17. Totalitatea membrilor Reuniunii constituie adunarea generală. Această se țină în tot anul odată, și anume pe timpul feriilor scolastice. Ziua o defige comitetul și o publică cu 30 de zile mai nainte prin ăuarele naționali cele mai lăfșite.

§. 18. Adunarea generală este ambulăntă. Locul il defige ea însăși.

§. 19. Pentru aducerea unei decisiuni valide se recere maiortate de voturilor a membrilor prezenți.

§. 20. Agendele adunării generali sânt:

- esaminarea raportului comitetului, casariului și a bibliotecariului;
- desbateră și deciderea asupra propunerilor dinpartea membrilor;
- deciderea finală asupra propunerilor din partea comitetului sau despărțemintelor;
- desbateră și deciderea cauzelor atingătore de comunul interes al reuniunii, precum: precetirea disertațiunilor compuse de membri, consultări despre reforme în învățământ și alte cestuni pedagogice și didactice;
- alegerea funcționarilor și a comitetului cu aclamațiune sau votisare nominală, la cererea în scris a 15 membrii cu votisare secretă;
- alegerea membrilor onorari;
- votarea bugetului Reuniunii pe anul viitoriu;
- modificarea statutelor;
- eschiderea membrilor amintiți în §. 15;
- defigerea locului pentru viitorea adunare generală.

§. 21. Comitetul în cas de lipsă sau la cererea motivată în scris a 15 membri ordinari convöcă adunarea generală estraordinară.

Timpul și locul adunării generali estraordinari il defige comitetul și il publică dimpreună cu scopul ei cu 20 de zile înainte.

B. Comitetul Reuniunii.

§. 22. Comitetul se compune din funcționarii Reuniunii, din ăcece membri de comitet aleși de adunarea generală și din toți președinții despărțemintelor Reuniunii. Membrii comitetului se aleg dintre membrii ordinari și fundatori pe un period de 3 ani.

§. 23. Comitetul va țină pe an trei ședințe ordinare, iar în cas de lipsă și estraordinare în luna și ziua care o va defige președintele.

§. 24. Pentru aducerea de decisiuni valide se recere maiortate de voturilor a membrilor prezenți.

§. 25. Agendele comitetului sânt:

- a țină în evidență tôte afacerile curinte a Reuniunii;
- a eșecuta conclusele adunării generali;
- în înțelesul preliminarului a căștiga tôte mijlocele conducătore la cultura membrilor, precum: cărți științifice, pedagogice ș. a.;
- a veghia asupra ordinei bune în afacerile Reuniunii, a controla încasarea tacselor dela membri, precum și totala stare a cassei Reuniunii, iară venitul a'l administra conform decisiunilor adunării generali;
- a încuviința ajütore din fondul Reuniunii;
- a compune cu finea fie-cărui an raport special despre activitatea sa și starea spirituală și materială a Reuniunii;
- a face pregătirile necesari pentru adunarea generală;
- a pregăti proiecte privitore la înaintarea scopului Reuniunii și a le propune adunării generali spre desbateră și decidere;
- a primi membri ordinari, fundatori și ajütători la Reuniune (§. 10).

(Sfârșitul va urma.)

Varietăți.

* (Postal). Direcțiunea postală reg. ung. din Sibiu publică că dela 1 Iunie n. incolo, pentru sesonul băilor, comunicațiunea între Elöpatok și Feldiöra se restabilește ca în anul trecut pentru epistole pachete și persoane.

Plecarea dela Feldiöra va fi la 4. öre d. m. după sosirea trenului. Sosirea la Elöpatok la 5 öre 30 m. Dela Elöpatok plăcă la 9 öre înainte de amădă și sosese în Feldiöra la 10 și 30 m. înainte de amădă și resp. înainte de plecarea trenului.

* (Mulțămită publică). Societatea de lectură „Petru Maior” a junimeii române de la universitatea din Budapesta a primit în anul scolaric 1877/8 grătuit următorele ăiare: Din Ungaria: „Familia”, „Telegraful Român”, „Gazeta Transilvaniei”, „Observatoriulu”, „Scôla Română”, „Biserica și Scôla”, „Fôia Scolastică”, „Economul”, „Cărțile Săteanului Român” și „Predicatoriul Săteanului Român”, „Higiena și Scôla”, „Albina Carpaților”, „Ședătorea”: Din România: „Convorbiri Literare”, „Revista Științifică”. Din Bohemia: „Politik”. — Aducem deci intima mulțămită mult onorateelor Redacțiunii a le amintitelor ăiare pentru bunăvoința aretată față de societatea „Petru Maior” prin trămitearea prețioșelor foi, ce redacteză, rogându-le tot odată, ca nici pre viitoriu să nu o lipsescă de ajutoriu acestor marinos.

Onoratele Redacțiunii sânt rogate pentru reproducere.

Dat în Budapesta din ședința generală ordinară a societății „Petru Maior” ținută la 6/18 Maiu 1878.

Drd A. Dumitrean, Nestor Oprean, v. președinte. secretariu.

* La una din ambasadele europene din Viena a sosit prin telegraf o adresă a ma-

hometanilor cari locuesc în Silistra. O deputățiune a lor s'a dus la 14 curent la Călărași spre a espedia de acolo această adresă căci din Silistra era imposibil. Iată cuprinsul acestui document, astfel precum il găsim prin ăiarele vienes.

Silistra, 30 Aprilie (12 Maiu).
Esceleției Sale ambasadoriului . . .
La Viena.

Sub semnații ve rögă a aduce următorele la cunoștința înaltului Dvöstră guvern și încă și celorlalte cabinete ale Europei. Orașul nostru, împreună cu districtul la care aparține, are o populațiune de 50,000 suflete din care nu sânt însă decât 10,000 de creștini. Cu tôte acestea orașul nostru a fost dat Bulgariei. De când însă orașul nostru aparține la Bulgaria, murdarii locuitori bulgari nu încetěză de a ne trata rău și a grămădi asupra noastră miseria și jale. Sântem bătuti de dênșii în public, ba încă și prădați; și mulți din ai noștrii au fost chiar omoriți. Bună starea noastră a cădüt deja într'un chip considerabil; de când sântem silifi să trăim sub dominațiunea bulgară, am devenit cu câte va miliöne de franci mai sêraci. Spre marea noastră nenorocire, rușii au început acum să între și prin casele și haremurile noastre, ne observând acolo cea mai mică docență sau cel mai mic obicei. De aceea încrederea și speranțele noastre au dispărut. Am voi bucușos să emigrăm, spre a pută trăi într'o țară străină, fideli prescrierilor religiunii noastre și după obiceiurile strămoșilor noștrii. Vă rugăm dar, în numele civilizațiunii și al omenirei, să ne dați ajutoriu și sprijin. Dacă Europa nu va voi sau nu va pută să ne dea vre un ajutor, atunci să ne acorde cel puțin protectoratul ei pentru ca să fim apărați contra atacurilor și atentatelor rușilor și a bulgarilor și să ne putem salva viața, onörea femeilor și a fetelor noastre, și averea noastră.”

* Estragem următorele din Curierul Balasan din Iași:

— În orașul nostru sosesc pe fie care ăi trupe ruse și pahonți, parte staționeză aici, parte plăcă înainte. Asemenea pe fie care ăi trenul sanitar trece pe la Gara noastră cu bolnavi în Rusia.

* De câteva zile este o căldură nesuferită în orașul nostru; ăilele acestea n'a cădüt nici o picătură de plöie, cu tôte că ni se asigură că prin pregiur ar fi plouat până pe la Mircești. Se simte mare nevoe de plöe și nu seim care vor fi urmările unei călduri așa de timpurii. Căldura a variat ăilele acestea între 22 și 23 grade.

* (La istoria resbelului franco german). De când cu polemica dintre principele Napoleon și ducele de Gramont, nu trece mai nici o ăi fără să nu iasă la lumină o nouă anecdotă, cu privire la preludiul resbelului de la 1870. Din tôte se pöte vedé, că cercurile din jurul împăratului au provocat din partea Franciei acel resbel fatal, pe când împăratul nu era decât un instrument fără voință, de și nu orb în mâna lor. Una din cele mai noi anecdote e acesta: La 4 Septembrie, după catastrofa de la Sedan, principesa Matilda, vara lui Napoleon, se refugiase la Brussels. Acölo ea spunea persönelor ce o vizitară, că împăratul iar fi zis plecând la armată: „Asigurățivă tôte prețioșele; eu alerg spre o nenorocire nimicitoare.”

* (O esplosiune la Paris). Unul dintre cele mai mari sinistre ce a avut Parisul să deplângă de peste doi ani, sa întâmplat ăilele trecute pe la opt öre sara, la n. 22 din strada Beranger, cartierul du Temple. Se crede că numărul morților e de peste 150.

O fabrică de praf fulminant de mercuriu pentru jucării de copii a făcut esplosiune. Într'un moment, edificiul care avea șese etaje, a luat foc de sus în jos și sub spăimântătorea lovitură ce suferise, s'a scufundat trăgând o parte din casa vecină. Detunătura s'a auđit până la estremeități ale Parisului.

În strada Beranger ca și în pasagiul Vendome nu erau de cât ruine. Tôte ferestrele erau sfărămate și un mare număr de camine erau dărămate. Un atelier întreg, conținând 60 lucrători a fost îngropat; se crede că sânt victime și în birtul de alături

de ore ce catastrofa s'a întâmplat la ora prânzului.

La prima scire despre sinistru, comandantul pieței Parisului, prefectul poliției, au alergat îndată. Mai multe victime au fost retrase de sub dărâmături, unii zdrobiți, alții respirând încă, toți ciopârțiți în mod oribil. La Nr. 19, locatarul avea ochii arși, la 21, o femeie spăimântată se agațase de ferestra etagiului al treilea. Un pompier a putut se o scapa de o morțe spăimântătoare. Se citează un gardist care a scăpat 11 răniți. Printre morți se află mai mulți copii. În momentul exploziunii, o trăsură trecea pe stradă, visitiu, caii, trăsura și căletorii au fost aruncați cu violență pe zidul din față. Călătorii s'a ales cu un picior rupt.

La mezul nopții incendiul nu era stins.

Un fapt care pête da o idee de violența exploziunii e că o mare cantitate de pietrii, dintre cari unele foarte grele, au fost aruncate pe deasupra casei din fața Nr. 22 până la 100 metrii departe de locul sinistrului.

* (Să bea cine pôte). — Reprezentantul statelor-unite pe lângă M. S. regele Kanakilor, are să împlinescă oficii importante, cari se pot resuma prin aceste cuvinte: „să mai înghițim una, iarăși una și în urmă încă una“. D-l Comly, trimisul statelor-unite la insulele Sandvich, de ore ce doria ași ameliora sănătatea, scrie acestea:

„Știi ce însemnă pentru un ministru, când o navă de rebel i cercetază postul? Ântâiu: amiralul trimite pe oficerul seu de stat maior spre a i anunța sosirea. Apoi ia în comun o beutură. După aceea amirarului, dimpreună cu statul seu major, îmbrăcați în marea ținută, fac ministrului vizita cerută de etichetă. Apoi béu împreună. Ministrul merge după acesta îmbrăcat de sêrbătore pe bordul navei, în cabina amirarului, și mai suflă cu toți câte o înghițitură. Amiralul se întorce apoi cu statul seu major pe uscat, și ministrul îi invită la o vizită, la guvernul M. Sale. Apoi să bem una. Amiralul invită apoi pe ministru la prânz, și mai înghițit una. Cognac mult și puțină apă, sînt încă tare iubite de regele de acolo.“

PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Modeluri de PROSĂ ROMÂNĂ.

a) N. BĂLCESCU.

*Istoria Românilor sub Michaiu Vodă
Vitezul.*

Cartea I.

Libertatea națională.
(1593. — Aprilie 1595).

(Urmare).

III.

În acel timp de chin și de jale strălucia preste Olt, în Craiova, un bărbat ales, vestit și laudat prin frumusețea trupului seu, prin virtuțile lui mari și felurite, prin credința sa cătră Dumnezeu, dragostea cătră patrie, îngăduiala cătră semenii, omenia cătră cei mai de jos, dreptatea cătră toți de o potrivă, prin sinceritatea, statornicia și dărnicia ce împodobiau mult laudatul seu caracter. Acesta era banul Craiovei, fiu al lui Petrașcu-Voevod carele pentru blândețea cu care cârmui țera de la 1554 până la 1557 se numesce cel bun.

Strălucirea născerii lui Michaiu, sfatul lui cel drept și priceput, cuvîntul lui blând și îmbelșugat, iar mai cu samă faptele cunoscute ale lui, îi câștigau inima poporului și trâmbețau numele lui în toate părțile țerei. El administra de cătă-va vreme banatul Craiovei și aduse cu încetul această bănie în starea ei cea veche de neaternare administrativă, judecătorească și ostășească, fără altă legătură cu domnia țerei decât plata unui tribut. Ast-fel, în minitl când armata țerei era des-organisată de domnul ce se temea de

dînsa, el își organisă un trup de oștire, prin care ținea în frêne împilările Turcilor și ocrotia pe supușii sei.

Sôrtea cea blândă sub care se aflau locuitorii banatului era pizmuită de ômenii de dincoci de Olt și slujia de gloriificare numelui lui Michaiu dinaintea poporului. El ajunsese a fi sperarea tuturor, resbunătorul atât de mult dorit și așteptat.

Cartea II.

Călugărenii.

(Aprilie 1595 — Decembrie 1595.)

XIII.

Drumul care merge dela Giurgiu spre București trece printr'o câmpie șesă și deschisă, afară numai dintr'un loc, două poște departe de această capitală, unde el se află strins și închis între nisce deluri păduröse. Între aceste deluri este o vale, largă numai de un pătrariu de milă, acoperită de crâng, pe care gârla Nêjlovul o înneacă și pârâiele ce se scurg din deluri o prefac într'o baltă plină de nomol și mocirlă. Drumul acolo trece în lungul acelei văi, parte pe o șosea de pământ, parte pe un pod de lemn, care amândouă sînt așa de strimte încât d'abia pôte cuprinde un car lărgimea lor. Acestă strimțore, pe care locuitorii o numesce Vadul Călugărenilor, fu alesă de Michaiu-Vodă spre a slugi de Teropile Românilor. Astăzi această vale se află întocmai după cum ne o descriu analiștii acelor timpuri. Nici un monument nu ne arată că acolo fu lupta cea crâncenă pentru libertate! Atât sîntem de nesimțitori la gloria națională! Românul trece acum cu nepăsare printr'aceste locuri sfinte, fără ca nimic să i aducă aminte că pământul ce calcă e frământat cu sângele părinților sei și acoperit ôsele vitejilor!!

Vai! scriam aceste rânduri în anul 1846. Cine mi-ar fi dîs atunci că abia un an va trece și inima mi va fi și mai crud de durere ispitită. Era în vremea unei frumoșe deșteptări naționale, atunci când un popor întreg jurase că va muri pentru patrie și libertate. Turcul, vecinul dușman, se pornise tot dela Giurgiu spre a ne răpi aceste bunuri scumpe. Me aflam într'o adunare populară, când sosi vestea că păgânul a tăbărit la Călugăreni, călcând cu picior de batjocură sânta țărână a părinților nostri, glorioși martiri ai libertății naționale. O amar mare! atâta fu uitată religia suvenirilor, atâta fu încrederea tuturor în vorbele necredincioșilor sau atâta fu mișelia lor încât această veste i lăsă reci și în nepăsare. În zadar glasul mi, unit cu al unui mic număr, strigă „rêsboiu și rêsbnare!“ Nici un echo puternic nu i rêsponse în mulțime. Îmi ascunseiu atunci ochii cu mâinile mele ca să nu mai vedă această umilitore privelisce și din inima mi zdrobită scăpară aceste cuvinte: „Ddeul părinților nostri ne-a părăsit! părinții nostri ne-au blăstemat!“

Michaiu-Vodă voi a se folosi de poziția și de strimțorea vadului Călugărenilor, în care nu se putea destinde în front mai mult de doisprădece ômeni, ca să facă mulțimea Turcilor nefolositoare și ca să se pôtă astfel lupta cu puteri de o potrivă. Pentru acea, el tăbări acolo cu oștile sale, punând strajă în deosebite părți ca să vedă de nu vor umbla Turcii a trece printr'alt loc. Dar Sinan, voind a înainta spre București, era nevoit a trece pe la Călugăreni, fiind acesta drumul cel mai scurt și temându-se ca, dând prin altă parte, să nu lase în urma sa un vrăjmaș așa de întreprindătoriu și îndrăsneț ca Michaiu. Îngânfarea sa și mulțimea oștilor sale l făceau a crede că va birui lesne. Într'adever armata lui era, cum scim, de 180 mii ostași, mai mult decât de dece ori mai mare ca a lui Michaiu-Vodă care, cu toate ajutorele ce primi din Moldavia și Ar-

dél, d'abia se urca la 16 mii ômeni și 12 tunuri. Sinan pôte nu bănuia că numărul creștinilor era așa de mic, dar scia că armata lui e mult mai mare decât a lor.

Deși puțini, ostașii creștini erau însă plini de foc și de dorința de a se măsura cu dușmanul. Esaltația și infurierea soldaților crescuseră atât încât, înțelegând că unii din căpitaniii lor, căutând la mulțimea, puterea și rânduiala păgânilor, erau de părere a se trage înapoi spre a nu primejdui în norocul unei dîle, gloria și reputația cu greu dobândite, începură a face multă lormă în tabără, strigând că în ori-ce chip ei vor să încerce o bătaie ca să scape odată, cum diceau ei, prin prăpădirea oștirea dușmane ce se afla acum adunată totă la un loc, de acest rêsboiu și să sdrobescă de tot jugul nesuferitei tiranii turcesci. Vrënd nevrënd trebuira și capii oștirilor cu toții a se învoi de a aștepta acolo sosirea dușmanului.

XIV.

După ce trecu Dunărea, marele vizir dete comanda avangardei armatei lui Satirgi-Mehemet-Pașa și la ariergardă orându i pe Hasan-Pașa beiler-beiul Rumeliei, iar pe beii Saloncului și Nicopolei îi însărcină cu paza și apărarea podului. Cele dece galere ce se urcaseră pe Durăre până la Rusciuc fură descărcate de tot felul de arme și munițiuni și primiră poruncă de a rămâne pe loc spre a păzi podul. Apoi în 11/21 August, Sinan porni cu totă armata sa spre București. În cea dintâiu noapte, Turcii conăciră într'un sat ruinat în dreptul Camurii, și a doua dî (12/22 August) sosiră în capul vadului Călugărenilor, trecând riul Salcia pe trei poduri. Călărimea ușoră, care manevra la avântposturi, înaintă până la intrarea strimțorei și sta acolo odichninduși și pascânduși caii, când un nor mare de pulbere îi vedea apropierea Românilor. Ea fu îndată isbită cu putere și fugi înspăimântată până în tabără. Spahii înaintară spre a sprigini năvălirea călărimei române, până când să apuce vizirul săși pună armata în orânduială. Sinan se uită plin de mirare la puținul număr al creștinilor cari cutezau să aștepte și încă să isbiască o armată așa de numerosă. Cu toate acestea, nedesprețuind pe vrăjmașii sei și temându-se de vre-o cursă, el îngriji de tot ce i ar puté fi spre folos. Pentru aceia, porunci beiler-beiului Rumeliei a înainta spre stînga cu oștile sale și cu șapte tunuri și a merge drept cătră ai nostri, în vreme ce el însuși, în capul spahiilor urmând după artilerie, puse în lipsă de pod, de aruncă scânduri pe mocirla de lângă pădure, ce avea dinaintea sa, spre a o pute trece. Din altă parte Segban-Bași cu douăspre-dece mii ianiceri se așeză în pădure coprindeînd posturile cele mai importante și urcând douăspre-dece tunuri mari într'un deal înalt, le îndreptă spre armia noastră și începă a tuna asupra-i.

Într'această întocmire puternică și îngrozitoare înaintând Turcii, ai noștri începură a se trage înapoi mai la strimțore, dar cu multă rânduială și luptându-se neîncetat, Pedestrimea însă, strinsă în urmă prea de aproape de Turci fu respinsă în pădure și dete înapoi în lungul strimțorei mai iute și cu ôre care neorenduială, dar fără a încerca vre o pierdere simțitoare. Era atunci pe la 3 sau 4 césuri după amêdi și Turcii, mulțamiți că au împins înapoi năvălirea creștinilor, nu îndrăzniră a înainta mai mult în acea strimțore necunoscută, unde-i putea aștepta vre o cursă. Vizirul își aședă corturile într'o poziția foarte bună și pe o înălțime la intrarea strimțorei, ținînd oștile armate și avênd totă noptea masalalele aprinse la căte patru colțuri ale taberei. Michaiu-Vodă luase poziția dincolo de riu pe o înălțime, două mile

de tabăra turcescă, ocupând strimțore despre București. Astfel armatele protivnice se aflau aședate pe două înălțimi față în față, fiind despărțite numai de pădurea din vale ce nu le opria a se vedé. Românii aveau dinaintea lor o turmă de bivoli cu stéguri și totă tabăra lor era plină de focuri mari, în mijlocul cărora petrecură totă noptea aceea, vermuind și mișcându-se necurmat, cântând, chiuind și hăulind, după natura lor veselă în mijlocul nevoilor și supărând și hărțuind pe Turci cu numeroșe avântposturi. Ambele armate așteptară astfel ziua cu nerăbdare și cu acea neodichnă ce sînt oștile în ajunul unei mari bătălii. Turcii îngânfaiți de mica isbândă ce dobândiseră, aveau de sigur că a doua dî se va vedé triumful islamismului prin sdrobirea lui Michaiu și a armatei lui. Ai noștri se pregăteau a apăra cu bărbăția acea strimțore, care era cheia țerei lor și a Europei creștine. Ei sciau că sînt de puțini pe lângă dușmani; dar, credincioși infocați, inima lor ardea de dorința de a și da viața pentru patrie și lege și d'a merita cununa martirilor.

(Va urma.)

Sciri ultime.

Prin emis ministerial sînt avisati toți comiții supremi (prefecții) din Transilvania, cum să dea ajutoriu miliției la întărirea pasurilor, punêndui la dispozițiune lucrători cu pâlmele și care pentru cărăturile ce vor fi de lipsă.

Bursa de Viena

din 15/27 Maiu 1878.

Metalicele 5%	63 25
Împrumutul naț. 5% (argint)	65 45
Împrumutul de stat din 1860	114 50
Acțiuni de bancă	803 —
Acțiuni de credit	222 50
London	119 40
Argint	103 90
Galbin	5 62
Napoleon d'aur (poli)	9 56
Valuta nouă imperială germună	59 —

Economic.

Sibiui, 24 Maiu n. Pro hectolitru: Grâu fl. 8.20—9.20; Grâu secăreț, fl. 7—7.80; Sêcară fl. 6.40—6.80; Orz fl. 6. Ovês fl. 2.80—3.20; Cucuruz fl. 6.40—6.80; Mălăiu fl. 7; Cartofi fl. 2.50—3.; Semênță decănepă fl. 14—; Mazere fl. 9.50; Linte fl. 13—; Fasole fl. 8.50; Făină fl. 7.50; Slănină pro 50 chilo fl. 35; Unsore depore fl. 30.—; Sêu brut fl. 17; Luminări de sêu pro 50 chilo fl. 30.—; Sêu de luminări fl. 26.—; Săpun fl. 22.—; Fên pro 50 chilo fl. 0.95—1.15; Cănepă fl. 28—30; Lemne vêrtose de foc pro metru cub fl. 3.20; Spirit pro grad 52½—75 cr.; pro chilo: carne de vită 34—40 cr.; Carne de vițel 36—40 cr.; Carne de porc 40—44 cr.; ône, 10 de 20 cr. Timpul foarte cald și seccet. Alaltăieri Duminecă sara a plouat binisor în curs de vre-o ôra, ceea ce va avé o influență binefăcătoare asupra vegetațiunii atât de insetate. De o bogată recoltă ar puté fi vorba numai dacă în curênd ar ploia în curs de vre-o 24 ôre așa ca apa să străbată în afundime, unde pământul s'a înăsprit ca pētra, formând late crepături în paguba rădăcînilor.

Mediaș, 23 Maiu n. Pro hectolitru: Grâu fl. 9—9.60; Grâu secăreț fl. 6.40—6.60; Sêcară fl. 6—6.20; Ovês fl. 2.09—3.20; Cucuruz fl. 6.50; Fasole fl. 6.50—7; Cartofi fl. 2.50—3; Fên pro 100 chilo fl. 2.60—2.80; Cănepă fl. 64—68; Slănină pro 100 chilo fl. 63—70; Unsore de porc fl. 70; Sêu de luminări fl. 40—56; Spirit pro grad 12 cr.; carne de vită pro chilo 36 cr.; carne de porc 44 cr.; ône 7 de 10 cr. — Timpul excelent, însoțit de o plôie abundantă.

Estras din fôia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitațiuni: în 26 Iunie și 26 Iulie imobil. lui Ladislau Pap în Cluj (trib.); în 31 Maiu imobil. lui Salamon Hersch în Mediaș (jud. cerc.); în 18 Iunie imobil. lui Toma Kessler în Alțina; în 19 Iunie și 19 Iulie imobil. lui Ioan Teofil Gurtler și soției sale în Sibiui (tribun.); în 19 Iunie și 15 Iulie imobil. lui Emeric Lovan în Unedóra (trib. Deva); în 19 Iunie și 19 Iulie imobil. rêmasului după Simion Lapiște în Na. deșul român (jud. cerc. Huedin); în 18 Iunie și 18 Iulie imobil. lui Ladislau Vitan în Deva (trib.); în 19 Iunie și 2 August imobil. Iuliei și Agnesei Babos în Turda (trib.); în 11 Iulie și 12 August imobil. rêmasului după Francisc Bokor în Huedin (jud. cerc.); în 18 Iunie și 18 Iulie imobil. lui George Opreat în Bălcești Gura Dobra; în 31 Maiu imobil. lui Corneli Moldovan în Deva (tribun. Deva); în 24 Iunie și 24 Iulie imobil. lui Lorincz în Aiud (jud. cerc.).